

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 1. decembra 2005

o predlogu uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 974/98 o uvedbi eura

(CON/2005/51)

(2005/C 316/11)

Evropska centralna banka (ECB) je dne 10. novembra 2005 prejela zahtevo Sveta Evropske unije za mnenje o „Predlogu uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 974/98 o uvedbi eura“ (KOM(2005) 357 končno) ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: „predlagana uredba“). Pristojnost ECB, da poda mnenje, izhaja iz tretjega stavka člena 123(4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki je podlaga za predlagano uredbo. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

1. Splošne opombe

1.1. Namen predlagane uredbe je vzpostaviti primeren pravni okvir za prihodnjo uvedbo eura v državah članicah, ki še niso sprejele eura (v nadaljevanju: „nesodelujoče države članice“). Te države članice imajo močan interes za to, da se sprejme trden pravni okvir na ravni Skupnosti precej pred njihovim prehodom na euro, da se olajšata pravočasna domača zakonodajna in praktična priprava na uvedbo eura. EU na splošno in države članice, ki so že sprejele euro (v nadaljevanju: „sodelujoče države članice“), imajo močan interes tudi za to, da se vse prihodnje širitve euroobmočja izvedejo tako gladko in uspešno, kakor ob sprejemu eura v prvotnih enajstih sodelujočih državah članicah in Grčiji, tako da bo širitev euroobmočja imela pozitiven vpliv. ECB dejansko meni, da je bila uspešna uvedba eura v sedanjih sodelujočih državah članicah ključnega pomena pri vzpostavljanju verodostojnosti eura znotraj EU in na širšem mednarodnem prizorišču.

2. Posebne opombe

2.1. Oblikovanje treh scenarijev za prehod na euro

2.1.1. Spomniti velja, da je Uredba Sveta (ES) št. 974/98 z dne 3. maja 1998 o uvedbi eura ⁽²⁾, ki je urejala uvedbo

eura v prvotnih enajstih sodelujočih državah članicah in Grčiji, temeljila na pristopu, ki ga je odobril Evropski svet na seji v Madridu leta 1995 (v nadaljevanju: „madridski scenarij“). Madridski scenarij je določil prehodno obdobje med uvedbo eura kot knjižnega denarja in uvedbo eurobankovcev in eurokovancev ter je podlaga za pravila za uvedbo eura, ki jih trenutno vsebuje Uredba (ES) št. 974/98. Za nadaljnje uvedbe eura so se nekateri pomembni praktični vidiki v času od prvega prehoda, ki se je začel 1. januarja 1999, bistveno spremenili. Predvsem so eurobankovci sedaj široko na voljo znotraj euroobmočja in po vsej EU, zaradi česar so poleg madridskega scenarija potrebni še dodatni scenariji za prehod.

2.1.2. Po predlagani uredbi bi Svet pooblastil države članice, da sledijo enemu od treh različnih scenarijev za prehod: (a) prehodno obdobje po madridskem predlogu, t. j. časovno obdobje, v katerem bi euro pravno obstajal le kot knjižni denar, medtem ko eurobankovcem in eurokovancem, čeprav pri zasebnikih na voljo in v uporabi, status domačega zakonitega plačilnega sredstva uradno ne bi bil priznan; (b) scenarij takojšnje uvedbe, t. j. prehod na euro v enem koraku, pri katerem bi bila datuma za uvedbo eura kot knjižnega denarja in za prehod na eurogotovino enaka; ali (c) scenarij takojšnje uvedbe z obdobjem opuščanja v trajanju do enega leta, v katerem bi se bilo v instrumentih s pravnim učinkom (npr. računi, računovodski izkazi družb in plačilni listi) še možno sklicevati na enoto nacionalne valute.

2.1.3. Osnovni namen predlagane uredbe, ki je pojasnjen v njenem obrazložitevmem memorandumu, je oblikovati navedene tri alternativne scenarije za prehod v državah članicah, ki bi v prihodnosti sprejele euro ⁽³⁾. Za zagotovitev visoke stopnje preglednosti za državljane EU in

⁽¹⁾ Različica z 2. avgusta 2005.

⁽²⁾ UL L 139, 11.5.1998, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 2596/2000 (UL L 300, 29.11.2000, str. 2).

⁽³⁾ Glej obrazložitevni memorandum k predlagani uredbi, str. 3.

skladnosti s cilji programa EU za boljšo pravno ureditev ECB predlaga, da se v predlagano uredbo vstavi izrecna določba, ki bo neposredno in bolj razumljivo odrazila tri različne scenarije za prehod, ki bodo veljali za zadevne države članice.

2.1.4. Zlasti so številne države članice, ki so pristopile k EU 1. maja 2004 ⁽¹⁾, javno nakazale svojo preferenco, da se euro uvede v skladu s scenarijem takojšnje uvedbe. V trenutnem besedilu predlagane uredbe se lahko koncept takojšnje uvedbe prehoda na euro izpelje le iz opredelitve prehodnega obdobja, in sicer z možnostjo, da sta datum sprejetja eura in datum prehoda na eurogotovino v prilogi k predlagani uredbi datuma, ki sovpadata ⁽²⁾. Čeprav si je teoretično mogoče predstavljati scenarij takojšnje uvedbe kot prehodno obdobje, ki traja le trenutek, se predlaga, da se scenarij takojšnje uvedbe morda bolj pregledno za državljane EU opredeli kot „uvedba eura v enem koraku, pri kateri datum sprejetja eura in datum prehoda na eurogotovino sovpadata“.

2.2. Scenarij za prehod s prehodnim obdobjem

2.2.1. V veljavnih določbah Uredbe (ES) No 974/98 je „prehodno obdobje“ opredeljeno kot triletno obdobje, ki začne veljati 1. januarja 1999 in izteče 31. decembra 2001, razen v primeru Grčije, kjer je prehodno obdobje enoletno obdobje, ki začne veljati 1. januarja 2001 in izteče 31. decembra 2001 ⁽³⁾. Z drugimi besedami, veljavna Uredba (ES) št. 974/98 opredeljuje določeno časovno obdobje, v katerem veljajo prehodne določbe. Nasprotno pa predlagana uredba v opredelitvi „prehodnega obdobja“ ne določa posebnega ali najdaljšega trajanja. Namesto tega bo dolžina prehodnega obdobja za vsako državo članico določena od primera do primera v predlagani prilogi k Uredbi (ES) št. 974/98, kar pomeni, da se bo treba o trajanju prehodnega obdobja v celoti ponovno pogajati v času odprave odstopanja za vsako zadevno državo članico ⁽⁴⁾.

2.2.2. ECB toplo priporoča, da se najdaljše trajanje prehodnega obdobja izrecno določi v besedilu predlagane uredbe in da to najdaljše trajanje ne sme biti daljše kot tri leta. Poleg te splošne omejitve ECB priporoča tudi, da se v uvodnih izjavah k predlagani uredbi jasno določi, da bi moralo biti prehodno obdobje kar se le da kratko, s čimer bi se spodbudila določitev prehodnih obdobj, krajših od najdaljšega dopustnega obdobja treh let.

Argumenti za stališče ECB o tem vprašanju so Svetu v presojo navedeni spodaj.

2.2.3. Prvič, praktični vidiki prehoda na euro so danes drugačni v primerjavi s prvotnim prehodom na euro, ki se je začel 1. januarja 1999, ko eurobankovci in eurokovanci niso obstajali. Glede na to, da so eurobankovci zdaj široko na voljo ne le znotraj euroobmočja, ampak tudi po vsej EU, ne bi bilo verodostojno, če bi morali državljani zadevne države članice čakati dlje kot tri leta po uvedbi eura kot valute njihove države članice, preden bi eurobankovci in eurokovanci postali zakonito plačilno sredstvo.

2.2.4. Drugič, prehodno obdobje ne sme biti predolgo, saj bo euro pravno razglašen za uradno valuto zadevne države članice na samem začetku prehodnega obdobja ⁽⁵⁾. Skladno s tem bi ECB oblikovala denarno politiko za zadevno državo članico ⁽⁶⁾ in nacionalna centralna banka (NCB) zadevne države članice bi vse operacije denarne politike izvajala v enoti eura ⁽⁷⁾. Zadevna država članica bi izdala nov javni dolg za prosto trgovanje v enoti eura ⁽⁸⁾. Pričakuje se lahko, da se bo povečala uporaba enote eura pri domačih plačilih in še posebej pri čezmejnih plačilih z zadevno državo članico ⁽⁹⁾. Zadevna država članica bi prav tako lahko sprejela primerne ukrepe, s katerimi bi omogočila spremembo obračunske enote operativnih postopkov iz enote nacionalne valute v enoto eura na organiziranih trgih in v plačilnih sistemih ⁽¹⁰⁾. Izkušnja prvotnih enajstih sodelujočih držav članic nakazuje, da se od sektorja bank, ki nudijo bančne storitve drugim finančnim institucijam, in finančnih trgov lahko pričakuje prehod na enoto eura na samem začetku prehodnega obdobja. Glede na navedeno ECB ne šteje za verjetno, da bi prehodno obdobje med uvedbo eura kot valute zadevne države članice in uradno uvedbo eurobankovcev in eurokovancev trajalo dlje kot tri leta.

2.2.5. Tretjič, res je bilo preudarno, da je bilo za prvi prehod na euro predvideno triletno prehodno obdobje, glede na logistični izziv brez primere, ki je bil vključen v združevanje valut in zakonitih plačilnih sredstev enajstih držav članic v enotno evropsko valuto. Vendar pa se ugotavlja, da se je Grčija, ki je sprejela euro dve leti kasneje kot prvotnih enajst sodelujočih držav članic, uspešno soočila tudi z enoletnim prehodnim obdobjem. To nakazuje, da bi moralo biti ob uporabi prehodnega obdobja po madridskem predlogu pri nadaljnjih uvedbah eura prehodno obdobje krajše od treh let.

⁽¹⁾ Ciper, Estonija, Latvija, Litva, Malta, Slovaška in Slovenija.

⁽²⁾ Predlagani člen 1(h) Uredbe (ES) št. 974/98 in predlagana priloga k tej uredbi.

⁽³⁾ Člena 1 in 2 Uredbe (ES) št. 974/98.

⁽⁴⁾ Predlagani člen 1(h) Uredbe (ES) št. 974/98.

⁽⁵⁾ Predlagani člen 2 Uredbe (ES) št. 974/98.

⁽⁶⁾ Člen 105(2) Pogodbe in prvi odstavek člena 12.1 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke.

⁽⁷⁾ Uvodna izjava 9 k Uredbi (ES) št. 974/98.

⁽⁸⁾ Uvodna izjava 14 k Uredbi (ES) št. 974/98.

⁽⁹⁾ Člen 8(3) in uvodna izjava 13 k Uredbi (ES) št. 974/98.

⁽¹⁰⁾ Člen 8(4) Uredbe (ES) št. 974/98.

2.2.6. Četrty, dve načeli se štejeta za pomembni pri vodenju sprejemanja eura: načeli enakega obravnavanja in olajševanja. Medtem ko enako obravnavanje predvideva, da se države članice, ki se pridružijo kasneje, ne smejo soočiti z dodatnimi ovirami, ne sme pa jim biti niti dovoljeno, da se pridružijo pod ohlapnejšimi pogoji, načelo olajševanja nakazuje potrebo po prožnosti pri izvedbi prehoda. Čeprav enako obravnavanje predvideva, da so države članice, ki se pridružijo kasneje, upravičene do enakega maksimalnega skupnega časa, določenega v madridskem scenariju za prvotne sodelujoče države članice, pa bi jim moralo biti dovoljeno, v skladu z načelom olajševanja, da zaključijo prehod hitreje, če se to izkaže za izvedljivo in primerno. Določitev najdaljšega obdobja treh let za prehodno obdobje bi bilo tako skladno z načelom enake obravnave, saj bi upoštevalo triletno prehodno obdobje, ki je veljalo za prvotnih enajst sodelujočih držav članic po Uredbi (ES) št. 974/98. Hkrati pa bi določitev možnosti skrajšanja tega triletnega prehodnega obdobja zadovoljila tudi načelo olajševanja.

2.2.7. Petič, določitev najdaljšega trajanja prehodnega obdobja bi bila skladna s pravno tehniko, uporabljeno za opredelitev drugih obdobj, ki so pomembna pri različnih scenarijih za prehod na euro, kot na primer obdobje opuščanja in obdobje dvojnega obtoka denarja. Predlagana uredba določa eno leto kot najdaljše trajanje obdobja opuščanja⁽¹⁾. Uredba (ES) št. 974/98 določa šest mesecev kot najdaljše trajanje obdobja dvojnega obtoka denarja⁽²⁾.

2.2.8. ECB v povzetku meni, da je, z vidika zagotavljanja verodostojnosti procesa prehoda na euro, vzpostavljanja pravne varnosti in povečevanja učinkovitosti, v besedilu predlagane uredbe nujno določiti največ tri leta kot najdaljše trajanje prehodnega obdobja. Za spodbujanje določitve prehodnih obdobj, krajših od najdaljšega dopustnega triletnega obdobja, ECB tudi priporoča, da se v uvodnih izjavah k predlagani uredbi jasno določi, da bi moralo biti prehodno obdobje kar se le da kratko. Končno se ugotavlja, da bi se s takšno jasno določbo o določitvi najdaljšega trajanja prehodnega obdobja izognilo kakršnim koli nadaljnjim razpravam ob prihodnjih odpravah odstopanj zadevnih držav članic in posledičnih spremembah Uredbe (ES) št. 974/98, s čimer bi proces prehoda na euro postal bolj predvidljiv.

2.3. Scenarij za prehod z obdobjem opuščanja

2.3.1. V splošnem ECB razume razloge za kombiniranje scenarija takojšnje uvedbe z obdobjem opuščanja v trajanju

do enega leta, v katerem bi bilo mogoče v določenem obsegu nadaljevati z uporabo enote nacionalne valute v posebnih pravnih instrumentih, kot so na primer, v skladu z obrazložitvenim memorandumom, računi ali poslovne knjige⁽³⁾. Čeprav bi bilo lahko sporno, ali računi in poslovne knjige predstavljajo pravne instrumente v smislu predlagane uredbe, ECB razume, da je koncept obdobja opuščanja namenjen tudi dovolitvi nadaljnje uporabe enote nacionalne valute v novih pravnih instrumentih, kot so tipske pogodbe, pripravljene z elektronskimi sredstvi (npr. pogodbe o najemu avtomobila).

2.3.2. Čeprav obrazložitveni memorandum nakazuje, da je v obdobju opuščanja le „v določenem obsegu [...] dovoljena uporaba nacionalne valute v posebnih pravnih instrumentih“⁽⁴⁾, pa določbe predlagane uredbe ne vsebujejo nikakršnih omejitev glede vrst novih pravnih instrumentov, ki se lahko med obdobjem opuščanja še naprej sklicujejo na enoto nacionalne valute⁽⁵⁾. ECB ugotavlja, da ta pristop dovoljuje državam članicam znatno stopnjo prožnosti in subsidiarnosti pri uporabi obdobja opuščanja za različne vrste pravnih instrumentov.

2.3.3. ECB želi poudariti tudi, da se morajo po predlagani uredbi dejanja, opravljena na podlagi pravnih instrumentov, ki se v obdobju opuščanja sklicujejo na enoto nacionalne valute, opraviti samo v enoti eura⁽⁶⁾. To bi strankam lahko preprečevalo sklicevanje na enote nacionalne valute v plačilnih instrumentih, saj bi morali ti plačilni instrumenti biti izvršeni v enoti eura, ne pa v enoti ustrezne nacionalne valute. Vendar pa bi, kolikor se plačilni instrumenti, kot so čeki in plačilni nalogi, glasijo na enoto nacionalne valute, to lahko povzročilo nekaj neprijetnosti za izvajalce plačilnega prometa, saj bi morali zagotoviti, da se preračun iz enote nacionalne valute v euro opravi, preden je transakcija opravljena. Ker lahko plačilni instrumenti morda krožijo tudi zunaj držav članic, ki uporabljajo obdobje opuščanja, je nadalje z operativnega vidika pomembno, da se izključi možnost čezmejnje uporabe plačilnih instrumentov, ki se glasijo na enote ustreznih nacionalnih valut. To se lahko doseže z omejitvijo uporabe določb o obdobju opuščanja na pravne instrumente, ki naj se izvršijo v zadevni državi članici (t. j. samo v državi članici z obdobjem opuščanja). Tak pristop bi spodbujal prožnost glede izvajanja določb o obdobju opuščanja in jo omejil na domačo raven.

⁽¹⁾ Predlagani člen 9a Uredbe (ES) št. 974/98.

⁽²⁾ Člen 15 Uredbe (ES) št. 974/98. Ugotavlja se, da je vseh dvanajst sedanjih sodelujočih držav članic skrajšalo obdobje dvojnega obtoka denarja na največ dva meseca.

⁽³⁾ Glej obrazložitveni memorandum k predlagani uredbi, str. 3.

⁽⁴⁾ Glej obrazložitveni memorandum k predlagani uredbi, str. 3.

⁽⁵⁾ Predlagani člen 1(i) in predlagani člen 9a Uredbe (ES) št. 974/98.

⁽⁶⁾ Tretji stavek predlaganega člena 9a Uredbe (ES) št. 974/98.

2.3.4. ECB ugotavlja, da bi se zgodnji del obdobja opuščanja (do enega leta po datumu prehoda na eurogotovino) prekrival z obdobjem dvojnega obtoka denarja (do šest mesecev), ko bi bili tako eurobankovci in eurokovanci kot tudi bankovci in kovanci nacionalne valute dovoljeni kot zakonito plačilno sredstvo znotraj ozemeljskih meja zadevne države članice⁽¹⁾. ECB ugotavlja, da obstaja razhajanje med določbo, po kateri se zahteva, da morajo biti dejanja, opravljena na podlagi novih pravnih instrumentov, ki vsebujejo sklicevanja na enoto stare nacionalne valute med obdobjem opuščanja, opravljena samo v enoti eura, in dejstvom, da bodo bankovci in kovanci v nacionalni valuti ostali zakonito plačilno sredstvo znotraj ozemeljskih meja med obdobjem dvojnega obtoka denarja. To razhajanje se lahko odpravi s spremembo besedila predlagane uredbe, po kateri bi zgoraj navedena določba delovala brez poseganja v določbe člena 15 Uredbe (ES) št. 974/98 (t. j. določbe o dvojnem obtoku denarja).

2.4. Ime eura

2.4.1. ECB razume, da je ena od držav članic vložila jezikovni pridržek v zvezi z označitvijo imena enotne valute kot „euro“ v predlagani uredbi v jezikovni različici te države članice. V tej zvezi bi ECB poudarila, da se mora ime „euro“ pravilno in dosledno uporabiti v vseh jezikovnih različicah predlagane uredbe v skladu z zahtevo iz Uredbe (ES) št. 974/98, da mora biti ime enotne valute isto v vseh uradnih jezikih Evropske unije ob upoštevanju obstoja različnih abeced⁽²⁾. Kot je ECB navedla v nedavnem mnenju o predlogu litvanskega zakona o sprejetju eura⁽³⁾, ustrezni določbi Uredbe (ES) št. 974/98 „jasno določata, da je ime enotne valute 'euro' in da bi moralo biti to ime enako v pravnih aktih, objavljenih v vseh jezikih Skupnosti [...] Skupnost kot izključna nosilka pristojnosti v denarnih zadevah sama določa ime enotne valute. Ime eura kot enotne valute mora biti enako v prvem sklonu ednine v vseh jezikih Skupnosti, s čimer se zagotovi, da je njegova enotna narava očitna.“

2.4.2. Skladno z zgoraj navedenim označujejo eurobankovci, za katere je ECB odobrila, da jih izdajo ECB in NCB sodelujočih držav članic v obdobju po 1. januarju 2002, samo ime enotne valute kot „EURO“ in „ΕΥΡΩ“, t. j. ime valute v latinici in grški abecedi⁽⁴⁾. ECB zaradi pravne

varnosti priporoča, da se v normativni del besedila predlagane uredbe vključi določba, ki potrjuje, da mora biti „zapis imena eura [...] v prvem sklonu ednine enak v vseh uradnih jezikih Evropske unije ob upoštevanju obstoja različnih abeced“.

2.5. Posebni predlogi za spremembe besedila

ECB ima dodatno vrsto posebnih predlogov za spremembe besedila.

2.5.1. Prvič, Uredba (ES) št. 974/98 dovoljuje vsaki državi članici, ki se odloči za prehodno obdobje po madridskem predlogu, da sprejme ukrepe, ki so potrebni za to, da se omogoči sprememba enote njihovih operativnih postopkov iz enote nacionalne valute v enoto eura na trgih običajne menjave, kliringa in poravnave vseh instrumentov, navedenih v poglavju B priloge k Direktivi Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993 o finančnih storitvah na področju vrednostnih papirjev⁽⁵⁾ (v nadaljevanju: „ISD“) in blaga⁽⁶⁾. Glede na to, da je bila ISD razveljavljena z direktivo o trgih finančnih instrumentov⁽⁷⁾ (v nadaljevanju: „MiFID“), bi morale biti sklicevanje na instrumente, navedene v poglavju B priloge k ISD nadomeščeno s sklicevanjem na instrumente, navedene v oddelku C Priloge I k MiFID, ki vsebuje podrobnejši in bolj izpopolnjen seznam finančnih instrumentov kot pa ISD, vključno z, na primer, blagovnimi, kreditnimi in vremenskimi izvedenimi finančnimi instrumenti.

2.5.2. Drugič, predlaga se poenostavitev prvega odstavka predlaganega člena 10 Uredbe (ES) št. 974/98, s katero bi se določilo, da „od datumov prehoda na eurogotovino ECB in nacionalne centralne banke sodelujočih držav članic izročijo v obtok bankovce, izražene v eurih, v sodelujočih državah članicah.“

2.5.3. Tretjič, v zvezi s koristnim sklicevanjem na „določbe katerega koli sporazuma iz člena 111 Pogodbe v zvezi z denarnimi zadevami“ v predlaganem členu 11 Uredbe (ES) št. 974/98 (ki obravnava status zakonitega plačilnega sredstva eurokovancev, ki jih izdajo tretje države, kot so Monako, San Marino in Vatikan) bi ECB predlagala, da se skladno z nekaterimi jezikovnimi različicami predlagane uredbe (npr. nemško) sklicevanje na člen 111 Pogodbe zoži na odstavek 3 tega člena, saj se le ta odstavek člena 111 sklicuje na sporazume v zvezi z denarnimi zadevami (t. j. člen 111(3)).

⁽¹⁾ Člen 15 Uredbe (ES) št. 974/98.

⁽²⁾ Člen 2 in uvodna izjava 2 k Uredbi (ES) št. 974/98. Glej tudi odstavek 10 Mnenja ECB CON/2005/21 z dne 14. junija 2005 na zahtevo centralne banke Lietuvos bankas o predlogu zakona o sprejetju eura; na voljo na spletni strani ECB na naslovu www.ecb.int.

⁽³⁾ Odstavek 10 Mnenja CON/2005/21.

⁽⁴⁾ Člen 1(2) Sklepa ECB/2003/4 z dne 20. marca 2003 o apoeni, specifikacijah, reprodukciji, zamenjavi in jemanju euro bankovcev iz obtoka (UL L 78, 25.3.2003, str. 16).

⁽⁵⁾ UL L 141, 11.6.1993, str. 27. Direktiva, kakor je bila zadnjič spremenjena z Direktivo 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

⁽⁶⁾ Pododstavek (a) v drugi alineji člena 8(4) Uredbe (ES) št. 974/98.

⁽⁷⁾ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah Direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

2.5.4. Četrtrič, glede predlagane obveznosti za „banke“, da menjajo nacionalne bankovce in kovance svojih komitentov za eurobankovce in eurokovanice brezplačno do določenih zgornjih meja v skladu s predlaganim členom 15(3) Uredbe (ES) št. 974/98, ECB omenja, da je strogo z vidika pripravljanja besedila izraz „kreditne institucije“ tisti, ki se običajno uporablja za označitev bank v Pogodbi in sekundarnem pravu Skupnosti.

Zatorej, če se sklicevanje na „banke“ nadomesti s sklicevanjem na „kreditne institucije“, kot so opredeljene v konsolidirani bančni direktivi, je treba upoštevati dejstvo, da nekatere „kreditne“ institucije, ki spadajo v področje te direktive, niso vključene v gotovinsko poslovanje (npr. institucije za izdajanje elektronskega denarja)⁽¹⁾, medtem ko so se druge, ki so izvzete iz področja direktive (npr. poštne institucije, ki opravljajo storitev brezgotovinskega nakazovanja), izkazale za zelo pomembne pri prehodu na euro v preteklosti. Glede na

zgoraj navedeno bi bilo zadevnim državam članicam smiselno pustiti določeno diskrecijo pri opredelitvi drugih institucij, ki bi jih bilo morda treba zajeti s to obveznostjo brezplačne menjave bankovcev in kovancev.

2.6. Predlagane spremembe besedila

2.6.1. Kadar bi zgornja priporočila vodila v spremembe predlagane uredbe, so predlagane spremembe besedila navedene v prilogi k temu mnenju.

V Frankfurtu na Majni, 1. decembra 2005

Predsednik ECB
Jean-Claude TRICHET

⁽¹⁾ Členi 1(1) in 2(3) Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL L 126, 26.5.2000, str. 1). Direktiva, kakor je bila zadnjič spremenjena z Direktivo 2005/1/ES (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).

PRILOGA

Predlagane spremembe besedila

Besedilo, ki ga predlaga Komisija (1)	Spremembe, ki jih predlaga ECB (2)
Sprememba 1	
Uvodne izjave k predlagani uredbi	
[Predlog trenutno ne obstaja]	Zapis imena eura mora biti v prvem sklonu ednine enak v vseh uradnih jezikih EU, s čimer se zagotovi, da je njegova enotna narava očitna.
<i>Utemeljitev</i> — Glej odstavka 2.4.1 — 2.4.2 tega mnenja	
Sprememba 2	
Uvodna izjava 4 k predlagani uredbi	
Za pripravo nemotenega prehoda na euro Uredba (ES) št. 974/98 predvideva obvezno prehodno obdobje med zamenjavo valute sodelujoče države članice z eurom in uvedbo eurobankovcev in -kovancev.	Za pripravo nemotenega prehoda na euro Uredba (ES) št. 974/98 predvideva obvezno prehodno obdobje med zamenjavo valute sodelujoče države članice z eurom in uvedbo eurobankovcev in -kovancev. Ker so eurobankovci in -kovanci javnosti široko na voljo, bi moralo biti to prehodno obdobje kar se le da kratko.
<i>Utemeljitev</i> — Glej odstavke 2.2.1 — 2.2.8 tega mnenja	
Sprememba 3	
Predlagani člen 1 Uredbe (ES) št. 974/98	
[Predlog trenutno ne obstaja]	„Scenarij takojšnje uvedbe“ pomeni uvedbo eura v enem koraku, pri kateri datum sprejetja eura in datum prehoda na eurogotovino sovpadata.
<i>Utemeljitev</i> — Glej odstavke 2.1.4 tega mnenja	
Sprememba 4	
Predlagani člen 1(h) Uredbe (ES) št. 974/98	
„prehodno obdobje“ pomeni obdobje, ki se začne ob 00.00 na dan sprejetja eura in se izteče ob 00.00 na dan prehoda na eurogotovino;	„prehodno obdobje“ pomeni obdobje v najdaljšem trajanju treh let , ki se začne ob 00.00 na dan sprejetja eura in se izteče ob 00.00 na dan prehoda na eurogotovino;
<i>Utemeljitev</i> — Glej odstavke 2.2.1 — 2.2.8 tega mnenja	

Besedilo, ki ga predlaga Komisija ⁽¹⁾	Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽²⁾

Sprememba 5

Predlagani člen 1a Uredbe (ES) št. 974/98

Datum sprejetja eura, datum prehoda na eurogotovino in obdobje opuščanja, če se uporabljajo, so za vsako sodelujočo državo članico določeni v Prilogi.	Vsaka sodelujoča država članica sprejme euro v skladu s scenarijem, ki temelji na prehodnem obdobju, scenarijem takojšnje uvedbe ali scenarijem takojšnje uvedbe v kombinaciji z obdobjem opuščanja. Datum sprejetja eura, datum prehoda na eurogotovino in končni datum obdobja opuščanja, če se uporabi, so za vsako sodelujočo državo članico določeni v prilogi k tej uredbi .

Utemeljitev — Glej odstavek 2.1.3 tega mnenja**Sprememba 6**

Predlagani člen 2 Uredbe (ES) št. 974/98

Od datumov sprejetja eura postane euro valuta sodelujočih držav članic. Enota valute je en euro. En euro se deli na sto centov.	Od datumov sprejetja eura postane euro valuta sodelujočih držav članic. Enota valute je en euro. En euro se deli na sto centov. Zapis imena eura mora biti v prvem sklonu ednine enak v vseh uradnih jezikih Evropske unije ob upoštevanju obstoja različnih abeced.

Utemeljitev — Glej odstavka 2.4.1 — 2.4.2 tega mnenja**Sprememba 7**

Člen 8 Uredbe (ES) št. 974/98 (trenutno ni predmet sprememb po predlagani uredbi)

4. Ne glede na določbe odstavka 1, lahko vsaka sodelujoča država članica izvede potrebne ukrepe, da se: — [...], — omogoči sprememba obračunske enote njihovih operativnih postopkov, in sicer se enota nacionalne valute spremeni v enoto eura: (a) na trgih običajne menjave, kliringa in poravnave vseh instrumentov, navedenih v poglavju B Priloge k Direktivi Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993o finančnih storitvah na področju vrednostnih papirjev in blaga; in (b) v sistemih za običajno menjavo, kliring in poravnavo plačil.	4. Ne glede na določbe odstavka 1, lahko vsaka sodelujoča država članica izvede potrebne ukrepe, da se: — [...], — omogoči sprememba obračunske enote njihovih operativnih postopkov, in sicer se enota nacionalne valute spremeni v enoto eura: (a) na trgih običajne menjave, kliringa in poravnave vseh instrumentov, navedenih v Oddelku C Priloge 1 k Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah Direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS in blaga; in (b) v sistemih za običajno menjavo, kliring in poravnavo plačil.

Utemeljitev — Glej odstavek 2.5.1 tega mnenja

Besedilo, ki ga predlaga Komisija ⁽¹⁾	Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽²⁾
Sprememba 8 Predlagani člen 9a, tretji stavek v prvem odstavku, Uredbe (ES) št. 974/98	
Akti, izvedeni v skladu s temi pravnimi instrumenti, se izvedejo samo v valuti eura.	Brez poseganja v člen 15 se dejanja, opravljena na podlagi teh pravnih instrumentov, opravijo samo v enoti eura.
<i>Utemeljitev</i> — Glej odstavek 2.3.4 tega mnenja	
Sprememba 9 Predlagani člen 10, prvi odstavek, Uredbe (ES) št. 974/98	
S 1. januarjem 2002 izroči ECB v obtok bankovce, izražene v eurih. Centralne banke sodelujočih držav članic izročijo v obtok bankovce, izražene v eurih, od datuma prehoda na eurogotovino.	Od datumov prehoda na eurogotovino ECB in nacionalne centralne banke sodelujočih držav članic izročijo v obtok bankovce, izražene v eurih, v sodelujočih državah članicah.
<i>Utemeljitev</i> — Glej odstavek 2.5.2 tega mnenja	
Sprememba 10 Predlagani člen 11, drugi stavek, Uredbe (ES) št. 974/98	
[...] Brez poseganja v člen 15 in določbe katerega koli sporazuma iz člena 111 Pogodbe v zvezi z denarnimi zadevami so ti kovanci edini kovanci s statusom zakonitega plačilnega sredstva v sodelujočih državah članicah. [...]	[...] Brez poseganja v člen 15 in določbe katerega koli sporazuma iz člena 111(3) Pogodbe v zvezi z denarnimi zadevami so ti kovanci edini kovanci s statusom zakonitega plačilnega sredstva v sodelujočih državah članicah. [...]
<i>Utemeljitev</i> — Glej odstavek 2.5.3 tega mnenja	
(¹) Poševni tisk v besedilu členov označuje, kje ECB predlaga črtanje besedila. (²) Krepki tisk v besedilu členov označuje novo besedilo, ki ga predlaga ECB.	